

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/991/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814213224
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814213224.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava proti odporcovi O. H., bytom P. XX/XX, C., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, právne zastúpený advokátom JUDr. Andrejom Cifrom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 1.706,59 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 10. septembra 2015, č.k. 18C/229/2014-65, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania 24,- eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cifru, advokáta.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie a rozhodol, že navrhovateľovi sa vracia súdny poplatok vo výške 95,30 eur a zároveň navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 274,20 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným dňa 17.07.2014 sa pôvodný navrhovateľ Consumer Finance Holding domáhal proti odporcovi zaplatenia sumy 1.706,59 eur. Uznesením zo dňa 04.02.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.03.2015 súd pripustil zmenu účastníka na strane navrhovateľa. Dňa 19.08.2014 vstúpil do konania na strane odporcu ako vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove. Navrhovateľ písomným podaním zo dňa 09.06.2015 zobral návrh na začatie konania v celom rozsahu späť, žiadal konanie zastaviť a zároveň navrhol, aby vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd náhradu konania nepriznal.

Súd prvého stupňa v dôsledku dispozície s návrhom v návaznosti na ust. § 96 ods. 1 veta prvá, druhá a ods. 3 O.s.p. v dôsledku späťvzatia návrhu konanie zastavil. Rozhodol o vrátení súdneho poplatku po jeho krátení v návaznosti na § 11 ods. 3 veta prvá a ods. 4 zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a zároveň rozhodoval o náhrade trov konania. Toto rozhodnutie odôvodnil ust. § 146 ods. 2 O.s.p., kedy dospel k záveru, že navrhovateľ vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť, žiadal konanie zastaviť a túto procesnú situáciu posúdil súd podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. s tým, že navrhovateľ zobral návrh späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa domáhal navrhovateľ voči nemu. Preto je povinný zaplatiť trovy konania. Trovy konania spočívali v trovách za právne služby advokátovi zo strany vedľajšieho účastníka na strane odporcu a to za prípravu a prevzatie zastúpenia, písomné podanie vo veci samej, 2 x po 81,33 eur + režijný paušál 8,39 eur a teda spolu, 89,72 eur. Ďalej podanie vo

veci samej, vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej v polovičnej výške 40,67 eur + režijný paušál 8,39 eur, spolu 49,06 eur. Spolu takto trovy právneho zastúpenia predstavujú 220,11 eur s tým, že nakoľko je advokát platiteľom DPH, je k tomuto potrebné pripočítať 20% DPH a celkovo takto trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 274,20 eur. Ďalej súd prvého stupňa poukázal na skutočnosť, že proti priznaniu náhrady trov konania argumentoval navrhovateľ všeobecným tvrdením, že sa nejedná o trovy účelne vynaložené a pripojil citácie viacerých súdnych rozhodnutí. Súd sa však s návrhom navrhovateľa nestotožnil a mal zato, že v prípade trov vedľajšieho účastníka sa jedná o trovy vynaložené účelne. Preto súd priznal trovy vo výške 274,20 eur. Odporca o náhradu trov konania nežiadal a preto súd o nich nerozhodoval.

Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie navrhovateľ a to proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa, pretože v prípade vedľajšieho účastníka na strane odporcu nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 7 Mcdo 15/2014, 6 Mcdo 5/2013 s tým, že Združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samé z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, keďže jeho účelom je okrem iného kolektívna ochrana práv spotrebiteľov a zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní. Združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej veci a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Úmyslom zákonodarcu pri umožnení vstupu právnickej osoby ako vedľajšieho účastníka do konania bolo umožniť kvalifikovanú spotrebiteľa priamo na tento účel zriadeným subjektom. Preto považoval zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní za nadbytočné. Uplatnil si trovy odvolacieho konania.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý žiadal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Vstup do konania pre navrhovateľa pôsobí odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku vzal svoj návrh na začatie konania späť. Pokiaľ by združeniu nebola súdmi priznávaná náhrada trov právneho zastúpenia tam, kde nato vznikol zákonný nárok, viedlo by to následne k ohrozeniu až znefunkčneniu aktivít združenia v prospech spotrebiteľov. Na druhej strane je to práve navrhovateľ, ktorý masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových žiadostí. Ak by nemajetnému združeniu bolo odmietnuté právo na plnú náhradu trov konania de facto by to znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov Združením na súdoch. Argumentácia navrhovateľov je preto zjavne účelová, nelogická až absurdná. Poukázal na rozhodnutie iných odvolacích súdov v obdobných veciach. Zdanlivá rutinnosť podaní vedľajšieho účastníka vyplýva len z reakcie na formulárové a obsahovo takmer totožné úkony inkasnej spoločnosti. Úlohou vedľajšieho účastníka je pomoc na spore odporcovi s tým, že v prejednávanej veci sa vedľajší účastník čo do veci samej vyjadril a pokiaľ navrhovateľ tvrdí, že jeho podania vedľajšieho účastníka sú abstraktné, všeobecné a bez znalosti prejednávanej veci, tak je namieste si položiť otázku, prečo potom navrhovateľ zobral späť návrh po vznesení námietky premlčania vedľajším účastníkom. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 8 Cdo 176/2015 ako aj rozhodnutia iných odvolacích súdov. Rovnako poukázal na princíp rovnosti zbraní a v konečnom dôsledku si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 58,87 eur.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

Tak ako vyplýva z ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak zastavuje súd konanie z dôvodu späťvzatia žaloby zapodieva sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania najprv tým, či niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie toho, že konanie muselo byť zastavené môže spočívať v tom, že účastník zobral návrh späť, pričom zavinenie je potrebné posudzovať vždy výlučne z procesného hľadiska. Tam, kde zastavenie konania bolo účastníkom zavinené, súd prizná účastníkom ostatným, teda druhej strane náhradu trov konania, ktoré v konaní účelne vynaložil na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Vedľajší účastník na strane odporcu sa môže zúčastniť konania tak, ako to predpokladá ust. § 93 O.s.p., pričom v konaní má rovnaké práva ako účastník, na strane ktorého vystupuje, avšak koná iba sám za seba.

Faktom je, že potom ako v prejednávanej veci do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý zároveň podal vo veci kvalifikované vyjadrenie, zobral navrhovateľ svoj návrh na začatie konania v celom rozsahu späť bez uvedenia dôvodu a v späťvzati namietal jedine priznanie trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu namietajúc ich neúčelnosť.

V tomto smere odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že tu neobstojí odvolacia námietka zo strany navrhovateľa ohľadom neúčelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Faktom je, že trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti z jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, resp. procesná obrana proti tvrdenému nároku. Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony nariadené súdom, potrebné na zaujatie procesného stanoviska k návrhu, meritórnemu vyjadreniu účastníka konania, vykonanému dôkazu, na použitie opravných prostriedkov, zaplatením súdnych poplatkov a hotové výdavky. Preto trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva je potrebné posudzovať z hľadiska uplatnených trov konania pri každom jednotlivom úkone samostatne. Odvolací súd preto dospel k záveru vzhľadom na tú skutočnosť, že v prejednávanej veci po vstupe vedľajšieho účastníka na strane odporcu a po jeho kvalifikovanom vyjadrení sa, došlo k späťvzatiu návrhu zo strany navrhovateľa bez udania dôvodu, prípadne bez toho, aby odporca dobrovoľne svoj dlh plnil. Je to práve navrhovateľ, ktorý zavinil zastavenie konania, a preto bolo namieste použitie ust. § 146 ods. 2 O.s.p., a preto je povinný uhradiť trovy ako odporcu, tak aj vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Združenie na ochranu spotrebiteľa má oprávnenie v tomto konaní vystupovať ako vedľajší účastník a nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu, keďže túto možnosť mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava. V zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. je zrejmé, že aj vedľajší účastník má právo na právnu pomoc pred súdmi (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR), ktoré v civilnom súdnom konaní umožňujú zabezpečovať kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a preto má aj právo na náhradu trov.

Preto v konečnom dôsledku dospel odvolací súd k záveru, že je potrebné uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu ako vecne správne potvrdiť.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania spočívajúce v odmene za poskytnutú právnu pomoc a to podanie písomného vyjadrenia k odvolaniu pri polovičnej sadzbe a vychádzajúc z hodnoty úkonu, t.z. napadnuté trovy predstavovali čiastku 274,20 eur, z ktorej odvolací súd vychádzal, z čoho polovičná sadzba predstavuje pri plnej sadzbe 23,24 eur : 2 = 11,62 eur + režijný paušál 8,39 eur = 20,- eur + 20% DPH. Spolu celkovo trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu takto predstavuje 24,- eur, k náhrade ktorých bol zaviazaný navrhovateľ, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bolo konanie zastavené a v časti, v ktorej bolo rozhodované o vrátení súdneho poplatku odvolaním napadnuté nebolo, a preto v tejto časti je uznesenie právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.